

Prof. UR dr hab. Piotr Krzysztof Sowiński
Zakład Prawa Karnego Procesowego
Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Rzeszowskiego

**RECENZJA ROZPRAWY DOKTORSKIEJ PANA MGR SŁAWOMIRA KUDRELKA
PT. „UMORZENIE REJESTROWE DOCHODZENIA W POLSKIEJ PROCEDURZE
KARNEJ”, WARSZAWA 2016, ss. 460**

I. Uwagi ogólne

Przedmiotem niniejszej recenzji jest praca autorstwa Pana mgr Sławomira Kudrelka pt. „Umorzenie rejestrowe dochodzenia w polskiej procedurze karnej”, Warszawa 2016. W założeniu jej Autora ma ona stanowić Jego rozprawę doktorską. Temat rozprawy został dobrze wybrany, aczkolwiek pamiętając o dokonanym w nauce prawa rozróżnieniu pomiędzy „procedurą karną” a „prawem karnym procesowym”¹ sam zdecydowałbym się raczej na użycie w tytule pracy tego ostatniego terminu.

Omawiane umorzenie rejestrowe nie jest może instytucją o pierwszorzędnym znaczeniu dla polskiego procesu karnego, jednak stanowi ono niewątpliwie na tyle istotny jego element, że zasługuje na kompleksowe i krytyczne omówienie. Trzeba w tym miejscu zauważyć, że z normatywnego punktu widzenia materia ujęta w temacie pracy stanowi przedmiot regulacji ledwie kilku przepisów (art. 325f § 1-3 oraz art. 325e § 2 i § 4 k.p.k.), co rodzi określone konsekwencje i wymusza na Autorze spojrzenie na ten temat z szerszej perspektywy. Pracę oparto na metodzie analizy dogmatycznej, co jest zresztą charakterystyczne dla większości tego typu dysertacji i jest akceptowalne także w tym przypadku.

Pracę rozpoczyna Wstęp (s. 9 – 16), w którym Autor przedstawia podstawowe założenia przedłożonej dysertacji oraz stawia wyrazistą tezę o zbędności wprowadzenia do treści kodeksu postępowania karnego z 1997 roku rozwiązania pozwalającego na umorzenie rejestrowe dochodzenia w sytuacji, gdy istniejące do tej pory przepisy pozwalały na umorzenie postępowania przygotowawczego w razie niewykrycia sprawcy. Sam jednak zauważa, że decyzja z art. 325f § 1 k.p.k. „nie może zapaść po przeprowadzeniu pełnego dochodzenia”, gdyż wprowadzeniu umorzenia rejestrowego dochodzenia do treści k.p.k. towarzyszył zamiar umożliwienia organom prowadzącym to postępowania zdecydowanie

¹ Zob. S. Waltoś, *Proces karny. Zarys systemu*, Warszawa 2005, s. 16-17.

